

до узаконено то отъ тѣхъ начяло: чи рождение то чьловѣка не е друго освѣнь поіавление то му на свѣта подь единъ новъ крой; а смърть та му не е друго освѣнь чи той неште ся іави вѣкы подь истый той-зи крой. Нъ за да не бы остали въ омысль тж, какъ той-зи свѣтъ и сичка та природа ся движи тжй отъ само себе си, безъ едно высше и всесилно сжштество, дошли сж до заключение то на еднобожие то и дали му имя *Сива*, какъ то и качество то на *створитель* и *разоритель*, съгласно съ природны тѣ іавленя. Нашый прѣдмѣтъ е тукъ само за това индийско Божество.

Забълшка. Наши тѣ Българи съхранили само на новж годинж да го празнувжть, какъ то видѣхме, а то по качество то што му сж отдавали стари тѣ Индийци кату *renovateur par excellence*—главный възобновитель; зашто то въ Индиж му празнувжть и нѣколко си други празници, какъ то по долѣ штѣмъ говори о тому.

Въ индийски тѣ святи книги най-млого противорѣчяшты попрѣданыя ся сж съхранили врѣху това божество, а то пройсходи отъ древность тж на Сивово то богослужение, кое то е млого по-старо отъ Вышново то, и тии противорѣчя ся сж вѣвели въ теченя та на вѣкове тѣ, кога то ся е вѣстановлѣвало второ то. Подобни събытыя ся вижджть въ сички тѣ почти стары вѣройсповѣданя.

Ето што казвжть Индийски тѣ богословци за Тройцж тж си:

„Кога то сж станжли четернайси тѣ свѣтове съ ось тж (axe) кож минува прѣзь тѣхъ надь планинж тж *Kailasa*—Кайласа, тогава ся появилъ на върха на неж планинж триьнга (triangle) *Иони*, и въ *Иони*, *Лингама*. Той-зи *Лингамъ* (дърво живота) ималъ тры коры; първа та и най-вжнкашна та е былъ *Брахма*, срѣднѣя та былъ *Вышну*, а най-вжтрѣшна та, най крѣхка та, былъ *Сива*; и кога то тры тѣ богове сж отдѣлили, неостало друго въ трижгла освѣнь голо то стѣбло, кое то е вѣкы подь наблюдение то Сивово. Сива богъ обитавалъ на златж тж планинж *Кайласа*. Тамо имало едно плоско наслано мѣсто врѣху кое то ся нахожда единъ чьтвъртитъ (четерожглый) столъ, украсенъ съ девять безцѣнны каменя, и въ срѣдѣ тж *Падма* (lotus—лотъ растение), носжщъ въ нѣдра та си триьнга, начяло и изворъ на сички тѣ нѣшта. Отъ той-зи трижгль излѣзва *Лингамъ*, Богъ вѣчень, кой то обитава тамо вѣчно.

Забълшка. Дрѣнови тѣ крѣхки вѣйчицы кои то употрѣблѣвжть Български тѣ сурвакници, та сурвакжть съ тѣхъ на новж годинж, въ славж и честь Сиву Богу или Суру) какъ то и зелены тѣ пжкы кои то гужджть въ Бугувицж тж на Кжденый срѣшту Сурвакы вечярь, вижда ся чи имжть пѣкакво си отношение съ *Лингама* (дърво живота) на кое то стѣбло то наблюдавалъ за всегда Сива. А обиталиште што му отдавжть на върха на златж тж планинж *Кайласа* има нѣшто си отношение съ съхранено то въ въ Македонско то Сурваканье: Сива, Сива и проч. шчо имаше, шчо нѣмаше, тамо горѣ на Бей-пунаръ? (на планинж тж коя носи днесъ